

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Ο Χριστός για τρία χρόνια περιδιάβαινε όλη την Παλαιστίνη, κήρυττε το θέλημα του Θεού και παρουσίαζε στον κόσμο την αλήθεια. Μιλούσε με εξουσία Θεού και όχι σαν τους Γραμματείς και τους Φαρισαίους. Χιλιάδες άνθρωποι τον άκουγαν πολύ προσεκτικά και για ώρες. Δίδασκε, νομοθετούσε, προφήτευε.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΚΗΡΥΓΜΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ: Άφησε εντολές σωτηρίας στους ανθρώπους, δηλαδή όχι καταναγκαστικές πράξεις, αλλά δρόμους που απελευθερώνουν από τον εγωισμό μας, την κατωτερότητά μας, την κακία μας, την μικρότητά μας. Οι εντολές μάς οδηγούν στην ελευθερία και όχι στην σκλαβιά. Η σημαντικότερη εντολή είναι η αγάπη, που χωρίς αυτήν δεν έχουν νόημα ούτε τα καλύτερα έργα των ανθρώπων.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ: Ειδωλολατρία είναι η υποδούλωση των ανθρώπων στην δύναμη, την εξουσία, τη βία, την ύλη, την ηδονή, το χρήμα, τη δόξα κ.λπ. που είναι είδωλα, σε αντικατάσταση του αληθινού Θεού. Σε όλα αυτά αν γίνει δούλος ο άνθρωπος, τότε η ψυχή του δεν μπορεί να αναζωογονηθεί από τις άκτιστες ενέργειες του Θεού, ενώ μόνο με τη μετάνοια επανασυνδέεται με το Θεό.

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΔΙΝΕ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ ΧΑΡΑ, ΕΛΠΙΔΑ, ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΙΑ σε εκατομμύρια ανθρώπους, ενώ χιλιάδες μέχρι σήμερα περιθωριακοί, ναρκομανείς, αλκοολικοί, μάγοι, άθεοι φιλόσοφοι, μικροί και μεγάλοι αδιάφοροι, λογοτέχνες, επιστήμονες, απελπισμένοι άνθρωποι βρήκαν τη χαρά και το νόημα της ζωής τους, ενωμένοι μ' Αυτόν που οδηγεί στην αιώνια ζωή και την ψυχοσωματική λύτρωση.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΔΩΣΕ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ, ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΤΟ ΘΕΛΗΣΟΥΝ, ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗ, όχι την κοσμική, αλλά την ειρήνη του Αγίου Πνεύματος, που σέβεται το Θεό, τους συνανθρώπους, την φύση και οδηγεί σε μια ζωή υπευθυνότητας, αφού δροσίζει όπως μια πνευματική πηγή την καρδιά του ανθρώπου.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣΕ (ΚΑΙ ΚΑΛΕΙ) ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΝΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΥΝ για να σώσουν την ψυχή τους που έχει μοναδική αξία. Συνιστούσε (και συνιστά) την πίστη, την ταπεινοφροσύνη, την δικαιοσύνη, την πραότητα και ιδιαίτερα την αγάπη. Παρουσίαζε τη διδασκαλία του με τόση χάρη, με Παραβολές κυρίως (κατασκευασμένες ιστορίες από την καθημερινή ζωή που άγγιζαν υψηλά κοινωνικά, υπαρξιακά και θεολογικά ζητήματα και αλήθειες), που έκανε τους ακροατές του να ομολογούν πως ποτέ κανένας άνθρωπος δεν μίλησε τόσο όμορφα όσο Εκείνος.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕ ΑΚΟΜΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ, ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ, στην οποία καλεί όλους τους ανθρώπους. Δικαιολογημένα λοιπόν μπορούσε μόνο Εκείνος να λέει: «Εγώ είμαι το φως του κόσμου» και «Κανένας δεν μπορεί να οδηγηθεί στον Πατέρα παρά μόνο μέσω εμού», διότι «εγώ και ο Πατέρας, έλεγε, είμαστε Ένα».

Παράλληλα με τη διδασκαλία Του Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΚΑΝΕ ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΘΑΥΜΑΤΑ. Τα θαύματά Του αποδείκνυαν την αλήθεια των λόγων Του. Τι είναι θαύμα; Ένα ασυνήθιστο φαινόμενο, διαφορετικό από τη γνωστή λειτουργία της φύσεως. Αναστολές φυσικών νόμων έχουμε όμως και μέσα από τη φύση: Τα φυτά αναστέλλουν το νόμο της βαρύτητας διότι φυτρώνουν προς τα πάνω, τα πουλιά πετούν, τα αεροπλάνα και οι πύραυλοι υπερνικούν την βαρύτητα. Ο άνθρωπος ακόμη αναστέλλει τους νόμους της βαρύτητας: με το χέρι σταματά μια πέτρα που πέφτει, με το αεροπλάνο υψώνεται, με μαγνήτη περιορίζει την κίνηση του εκκρεμούς ρολογιού. Ο Χριστός με τα θαύματά του ανέστελλε τους φυσικούς νόμους που Εκείνος και πάλι είχε δημιουργήσει ως Θεάνθρωπος. Ο Θεός χρησιμοποιεί τους φυσικούς νόμους ή τους προεκτείνει ή παρουσιάζει λειτουργίες άλλης τάξεως και δυνάμεως στην φύση. Αν δεχθείς απειροτέλειο και παντοδύναμο Θεό, τότε δέχεσαι και την επέμβασή του μέσα στην φύση και την ιστορία. Ο με βραβείο Νόμπελ αυστριακός φυσικός Βίκτορ Ές, σε σχετική ερώτηση απάντησε: «Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ο παντοδύναμος Θεός δεν μπορεί όποτε θέλει να αναστείλει τους νόμους που εκείνος θέσπισε».

Όσοι την εποχή Του εναντιώθηκαν στον Ιησού, ΔΙΕΔΙΔΑΝ (αναφέρεται στο Ταλμούδ και στα Ευαγγέλια) ότι οφείλονταν τα θαύματά του στη δύναμη του διαβόλου. Ο Χριστός απαντά ότι τότε θα είχε φτάσει το τέλος των δαιμόνων, αν άλλοι δαίμονες αρρωσταίνουν τους ανθρώπους και άλλοι τους θεραπεύουν, όταν δηλαδή μάχονται μεταξύ τους. Ορισμένοι σύγχρονοι αρνητές του Χριστού αναφέρουν αβάσιμα ότι πήγε στη Ινδία και στο Θιβέτ και εκεί έμαθε αποκρυφισμό και μαγείες. Στη σύγχρονη εποχή επίσης θεωρούν κάποιοι ότι τα θαύματα του Χριστού ήταν και είναι αποτελέσματα υποβολής και υπνωτισμού, ψευδαισθήση των μαθητών Του. Όμως: α) Ο Χριστός δεν είχε φύγει παρά μόνο βρέφος από την Παλαιστίνη και για λίγους μήνες, β) Στην Παλαιστίνη η μαγεία απαγορευόταν αυστηρά, γ) Τα θαύματά του τα έκανε δημοσίως μπροστά σε χιλιάδες ανθρώπους (π.χ. θαύμα του πολλαπλασιασμού των 5 άρτων), δ) Οι συνάνθρωποί του απορούσαν πώς αυτός που δεν πήγε πουθενά να σπουδάσει (όπως έλεγαν οι ίδιοι) ήξερε τόσα γράμματα, ε) Η υποβολή και ο υπνωτισμός ενεργούν περιορισμένα και μόνο σε νευρικές και όχι οργανικές παθήσεις και μετά από επανειλημμένες συνεδρίες, ενώ πολλοί υποτροπιάζουν, στ) Αν γνώριζε ο ίδιος διαφορετικούς πρακτικούς τρόπους θεραπείας, θα τους ανακοίνωνε στους ανθρώπους της εποχής του, αφού άλλωστε έδωσε το αίμα Του γι' αυτούς, ζ) ΑνάσταINE νεκρούς, σήκωνε παραλύτους, γιάτρευε τυφλούς από τη γέννησή τους, ηρεμούσε φουρτουνιασμένες θάλασσες κ.λπ., τα οποία δεν έχουν γίνει από κανέναν, ούτε από την ιατρική επιστήμη, μέχρι σήμερα. Ακόμη, ο Χριστός είχε πει πριν την Ανάστασή Του: «Γκρεμίστε τον ναό αυτόν (το σώμα του) και σε τρεις ημέρες θα τον ξανακτίσω» (εννοούσε την Ανάστασή Του».

ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΘΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΨΕΜΑ, ΕΝΩ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΕΔΩΣΑΝ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΓΙ' ΑΥΤΟΝ. Οι Απόστολοι μάλιστα απευθύνονταν σε αυτόπτες μάρτυρες της ζωής του Κυρίου, που είχαν δει με τα ίδια τους τα μάτια το πλήθος των θαυμάτων που είχε κάνει. Ο Χριστός μάλιστα έκανε πάντα δημοσίως όλα τα θαύματά Του και στο φως της ημέρας. Οι ιστορικοί της εποχής αναφέρονταν επίσης στα θαύματα του Χριστού, όπως ο Ιώσηπος, το Ταλμούδ (βιβλίο των Ιουδαίων), ο Κέλσος και οι «Πράξεις του Ποντίου Πιλάτου» (το βιβλίο αναφέρει ο Ιουστίνος ο μάρτυς).

Ο Χριστός μιλούσε συνεχώς για τον Θεό και έλεγε ότι ήταν απεσταλμένος του Πατέρα Του. Αν είχε διαφορετικό τρόπο πραγματοποιήσεως θαυμάτων (π.χ. αποκρυφισμό) και ψευδώς τα απέδιδε στο Θεό, τότε θα ήταν ψυχοπαθολογική προσωπικότητα ή απατεώνας. Ήταν όμως τελείως άγιος στη ζωή του και το κήρυγμά του μοναδικό πάνω στη γη. Μάλιστα συγχώρεσε τους σταυρωτές του πάνω από το Σταυρό λέγοντας ότι δεν ξέρουν τι κάνουν. Όλα αυτά μας δείχνουν πως ήταν αληθής και τα θαύματα τα τελούσε με τη θεϊκή του δύναμη. Ακόμη, δεν χρησιμοποιούσε μαγικά λόγια, φάρμακα, δεισιδαιμονίες, όνειρα, την αλαζονεία των θεραπευτών, μυθικές διηγήσεις της εποχής όπως οι μάγοι, αλλά θεράπευε μόνο με τον παντοδύναμο λόγο του.

ΤΟ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΘΗ. Απόδειξη είναι οι αναστενάρηδες, οι οποίοι δεν καίγονται όταν πατούν και χορεύουν σε κάρβουνα θερμοκρασίας μεγαλύτερης από 800 βαθμούς Κελσίου. Η επιστήμη δεν μπορεί να εξηγήσει το φαινόμενο. Μιλούν για άγνωστες βιοχημικές αιτίες. Να γίνονται αυτά με σωστή αυτοσυγκέντρωση και με χρήση των μη ενεργοποιημένων δυνάμεων του εγκεφάλου; Στο περιοδικό Discovery (τεύχος 2 του 2005), χαρακτηρίζεται ως μεγαλύτερος μύθος στην ιστορία της νευροεπιστήμης η υπόθεση ότι ο εγκέφαλός μας χρησιμοποιεί μόνο το 10% της δυνάμεώς του και ότι «θαύματα» πετυχαίνουν εκείνοι δήθεν που χρησιμοποιούν μεγαλύτερα εγκεφαλικά ποσοστά. Θαύματα βέβαια επιτελεί και ο διάβολος, μέσω μέντιουμ και αποκρυφιστών, για να παραπλανήσει όσους έχουν άγνοια ή βρίσκονται σε σύγχυση.

Ο ψυχολόγος Αντώνιος Πισσάνος, αναφερόμενος στην ανάσταση του Λαζάρου, γράφει ότι ΜΟΝΟ ΕΞΙ ΩΡΕΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΤΟ ΠΟΛΥ ΥΠΝΩΤΙΣΜΕΝΟΣ, ενώ ο Λάζαρος αναστήθηκε από το Χριστό μετά από 4 ημέρες, και ότι όλοι, συνεχίζει, αν υπήρχε τρόπος, θα ανασταίναμε τους συγγενείς μας.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΛΕΓΕΤΑΙ ΚΑΙ «ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ». Αν φύγουν τα θαύματα από τα Ευαγγέλια αποδυναμώνεται ουσιαστικά το ευαγγελικό κείμενο, ερμηνευτική τακτική που ακόμη και ο ορθολογισμός έχει πλέον απορρίψει. Οι άκτιστες ενέργειες όμως του Θεού (τα θαύματα ή «σημεία» του Θεού) εισχωρούν στον κόσμο και θεραπεύουν και λυτρώνουν όσους με πίστη το ζητούν.